

I tillegg er det søkt om overdragelse av gjeldende reguleringskonsesjon for Orkla-Grana vassdraget. Ifølge ordlyden i vassdragsreguleringslovens § 14, pkt. 2 kan reguleringskonsesjoner ikke overdras. Dette er imidlertid alltid blitt fortolket og praktisert slik at forbudet kun gjelder særskilt overdragelse av reguleringskonsesjonen. Det er langvarig praksis for at reguleringskonsesjoner kan overdras når den som søker overdragelse disponerer de fall hvor reguleringene nyttes. Dette vilkåret er oppfylt i denne sak.

Gjennom energiloven er det lagt opp til at myndighetene skal kunne påvirke organisasjonsstrukturen i kraftmarkedet slik at denne er i samsvar med målsettingen om et effektivt kraftmarked. HEAS må på vanlig måte meddeles konsesjon for kraftomsetning. I omsetningskonsesjonen kan det fastsettes vilkår bl.a. om intern organisering og regnskap.

HEAS har nå organisert sin virksomhet i tre selvstendige resultatområder for henholdsvis produksjon, nett og marked. Denne omorganiseringen er i samsvar med de krav som kan stilles til vertikalt integrerte verk etter energiloven, og vil på denne måten fremme de forutsetningene som ligger til grunn for loven. HEAS har ikke inngått organisasjonsmessige bindinger som hindrer reell frihet for fritt kjøp og salg av kraft for de ulike resultatene i selskapet.

HEAS er et verdikalt integrert verk som eies av kommuner i Hedmark og Hedmark fylkeskommune. HEAS eier kraftverk i Hedmark fylke. HEAS har i realiteten hele tiden forvaltet fylkeskommunens andel i Kraftverkene i Orkla. Ved overføringen av andelen vil produksjonen i HEAS formelt øke med 375 GWh/år. HEAS har allerede inngått avtaler med Trondheim elektrisitetsverk og Nord-Østerdal kraftlag om salg av 60 pst. av andelen i Kraftverkene i Orkla. Overføringen fra Hedmark fylkeskommune får derfor liten betydning for HEAS stilling som verdikalt integrert verk. Overdragelsen til Trondheim Elektrisitetsverk og Nord-Østerdal kraftlag vil bli konsesjonsbehandlet på vanlig måte.

Olje- og energidepartementet

tilrår:

I medhold av lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. av 14. desember 1917 nr. 16 og lov om vassdragsreguleringer av samme dato nr. 17 får Hedmark Energi AS tillatelse til erverv av Hedmark fylkes 30 pst. andel i Kraftverkene i Orkla, og til å få overført til seg tilsvarende andel i tidligere gitt reguleringskonsesjon.

Tillatelsen gis på de vilkår som er inntatt i Olje- og energidepartementets foredrag av 29. november 1991.

38. Vatne Kraftverk

(Fristforlengelse - Nordaloverføringen)

Olje- og energidepartementets samtykke
4. desember 1991.

«Vi viser til Ørsta Elverks søknad av 7. juni 1990 om forlengelse av fristen for å starte byggearbeidene i forbindelse med Nordaloverføringen. Etter kraftverkets opplysning skal arbeidet settes igang 1. juli 1992.

Norges Vassdrags- og energiverk (NVE) har forberedt saken og innhentet uttalelser fra fylkesmannen i Møre og Romsdal, Ørsta kommune, Volda kommune og fra Tussa kraft. Alle de forespurte unntatt Volda kommune har anbefalt forlengelse av fristen. NVE har også anbefalt at Ørsta Elverk får utsatt fristen for oppstart av arbeidet.

Olje- og energidepartementet har på grunnlag av disse tilrådingene ikke funnet grunn til å pålegge igangsettingen av arbeidet etter de opprinnelige fristene fastsatt i konsesjonen.

Olje- og energidepartementet forlenger fristen for oppstart av Nordaloverføringen. Fristen settes til 1. juli 1992. Anlegget skal være ferdigstilt senest 5 år etter igangsetting.»

39. Sør-Trøndelag Kraftselskap

(Utbygging av Skjærlivatn Kraftverk i Vikvassdraget. Planendring - fristforlengelse)

Olje- og energidepartementets samtykke
18. desember 1991.

«Vi viser til Deres søknad av 15. mai 1991 om planendring og brev av 10. september 1991 med søknad om forlengelse av byggefrist.

1.

Sør-Trøndelag Kraftselskap (S-TK) fikk 29. september 1989 tillatelse til å erverve nødvendige fallrettigheter for bygging av Skjærlivatn kraftverk. Det var opprinnelig Osen og Roan Kraftlag som søkte om konsesjon for utbyggingen. Kraftlaget ble imidlertid innlemmet i S-TK før tillatelsen ble gitt. S-TK har senere vurdert utbyggingsplanene på nytt, og funnet det ønskelig å gjøre visse endringer i forhold til det konsederte utbyggingsalternativ.

Den omsøkte endringen går ut på å flytte kraftverket fra utløpet av Skjærlivasselva til innerst i sør-enden av Granholvatnet. Inntaket er planlagt flyttet fra eksisterende reguleringsdam ved Nedre Skjærlivatn til nytt inntak ca. 100 m nedenfor utløpet av Vestre

Skjærlivatn. Her vil det bli etablert et døgnreguleringsmagasin med en reguleringsshøyde på 2,5 m. Avløpet fra Nedre Skjærlivatn føres til Elgvikbekken via en tappeanordning som vil bli etablert i forbindelse med eksisterende overløpsdam. I stedet for rørgate i dagen langs Skjærlivasselve er det forutsatt bygget en 600 m lang tunnel. Ved å velge tunnel-løsningen slipper man å bygge anleggsvegen langs Skjærlivasselve. Vegbyggingen vil etter planendringforslaget begrense seg til en kort avstikker på ca 550 m fra riksvegen og frem til kraftverket.

Planendringen medfører at nedbørfeltet øker i omfang samtidig som fallhøyden vil bli redusert. I naturhestekrefter vil dette innebære en reduksjon på ca. 8-10 nat.hk. med en tilsvarende reduksjon i avgiftsgrunnlaget. Ved å velge tunnelloøsningen er det likevel antatt at produksjonen vil øke ved at falltapet reduseres.

En gjennomføring av prosjektet etter planendringforslaget vil medføre noe skade i Elgvikbekken, både ved tørrlegging av bekken og ved etableringen av inntaksmagasinet i Vestre Skjærlivatn. Fiskeinteressene i området er imidlertid betegnet som små.

Planendringssøknaden er begrunnet med større driftssikkerhet og lavere vedlikeholdskostnader. Et fjellanlegg er dessuten mindre skjemmende enn et anlegg i dagen og man slipper vegbyggingen langs rørgaten.

Søknaden har vært forelagt distriktet og fagorganer under Miljøverndepartementet til eventuelle merknader. Ingen av de berørte instanser har gått imot planendringforslaget.

Norges vassdrags- og energiverk (NVE) har avgitt sin innstilling ved brev av 1. november 1991 til Olje- og energidepartementet. NVE konkluderer med at den reviderte planen alt i alt vil være en bedre løsning enn den konsederte, og tilrår at søknaden imøtekommes. NVE har utarbeidet utkast til nytt manøvreringsreglement hvor reguleringsgrensene for Vestre Skjærlivatn er innarbeidet. NVE har pekt på at de øvrige reguleringsgrensene i vassdraget samtidig bør bringes i samsvar med Statens Kartverks høydegrunnlag. Tidligere har disse referert seg til et lokalt utarbeidet høydegrunnlag. I gjeldende manøvreringsreglement har man ikke fulgt opp det faktum at 3,3 m av den tidligere tillatte oppdemningen av Granholvatn/Øvre Vikvatn vil forbli utnyttet. Det er derfor foreslått at man korrigerer de oppgitte reguleringsgrensene i samsvar med den faktiske regulering.

Olje- og energidepartementet har ved brev av 1. oktober 1991 frigitt det reviderte prosjekt for behandling i Samlet Plan.

Departementet finner i likhet med NVE at

planendringen ikke innebærer noen overføring i henhold til vassdragsreguleringsloven.

Olje- og energidepartementet har heller ikke funnet det påkrevet å forelegge planendringforslaget for andre departementer enn Miljøverndepartementet. Miljøverndepartementet har ingen merknader til planendringen.

Olje- og energidepartementet finner etter en helhetsvurdering at den reviderte utbyggingsplanen vil gi en mer hensiktsmessig og miljømessig bedre utnyttelse av vassdraget. Departementet slutter seg således til NVEs innstilling og gir tillatelse til den omsøkte planendringen i samsvar med NVEs forslag. Den reviderte post 1 i manøvreringsreglementet vil etter dette lyde:

Reguleringsgrensene er:

Øvre Skjærlivatn:	
Øvre kote	262,8
Nedre kote	255,8
Reguleringshøyde	<u>7,0 m</u>

Nedre Skjærlivatn:	
Øvre kote	244,45
Nedre kote	234,45
Reguleringshøyde	<u>10,00 m</u>

Øvre Vikvatn:	
Øvre kote	107,8
Nedre kote	98,1
Reguleringshøyde	<u>9,7 m</u>

Granholvatn:	
Øvre kote	107,8
Nedre kote	103,1
Reguleringshøyde	<u>4,7 m</u>

Vestre Skjærlivatn:	
Øvre kote	229,0
Nedre kote	226,5
Reguleringshøyde	<u>2,5 m</u>

Høydene refererer seg til Statens Kartverks høydesystem.

Reguleringsgrensene skal betegnes med faste og tydelige vannstandsmerker som godkjennes av Norges vassdrags- og energiverk.

2.

Planendringssaken har gjort det umulig for utbygger å overholde post 4 i konsesjonsvilkårene om byggefrister. Sør-Trøndelag Kraftselskap har under henvisning til dette søkt om fristforlengelse på minimum 2 år.

I medhold av industrikonsesjonslovens § 2 tredje ledd nr. 3 og delegasjon gitt ved kgl. res. 28. juni 1946, jfr. kgl. res. 11. januar 1978 gis derfor Sør-Trøndelag Kraftselskap forlengelse av byggefristen med 2 år regnet fra dags dato.»

40. Trondheim Elektrisitetsverk

(Ervervskonsesjon for overtakelse av andel av Hedmark Energi A/S' andel i kraftverkene i Orkla)

Kongelig resolusjon 20. desember 1991.

Innledning

Den foreliggende sak gjelder søknad fra Trondheim Elektrisitetsverk om konsesjon for erverv av ytterligere andeler i Kraftverkene i Orkla (KVO). Trondheims Elektrisitetsverks andel av KVO har inntil nå vært på 35 pst. De øvrige eierne er Sør-Trøndelag Kraftselskap og Hedmark Energi A/S.

Trondheim Elektrisitetsverk har i brev av 4. november 1991 søkt om tillatelse til å erverve 45 1/3 pst. av Hedmark Energi A/S (HEAS), 30 pst. andel i KVO. Dette tilsvarer 13,6 pst. av hele fellesskapet og en kraftmengde på 170 GWh/år.

Etter overdragelsen blir Trondheim Elektrisitetsverk eier av alle anlegg og rettigheter som inngår i fellesskapet med 48,6 pst.

Overdragelsen er begrenset til en intern omfordeling av eierandelene i KVO. Departementet har imidlertid funnet at denne overføringen bør behandles etter industrikonsesjonslovens § 2 tredje ledd nr 22 om videre overdragelse av konsesjon for vannfallrettigheter. KVO innehar fallrettigheter og ervervskonsesjon i Orkla og Granavassdraget. Tillatelse til erverv, regulering og utbygging av Orkla og Grana ble meddelt KVO ved kgl. res. av 16. juni 1978.

NVE's innstilling

I sin innstilling av 4. desember 1991 uttaler NVE følgende:

«Overføring av andel i kraftverkene i Orkla

NVE har ved oversendelse av 13. november 1991 fra Olje- og energidepartementet mottatt søknad av 4. november 1991 fra Trondheim elektrisitetsverk (TEV) om tillatelse til erverv av andel i Kraftverkene i Orkla (KVO).

TEV søker om tillatelse til overdragelse av 45 1/3 pst. av Hedmark Energi A/S (HEAS)' 30 pst. andel ai KVO, tilsvarende 13,6 pst. av hele fellesskapet. Overdragelsen skal skje på en

slik måte at TEV etter nevnte overdragelse blir eier av alle anlegg og rettigheter som inngår i fellesskapet med 48,6 pst.

Det vises til kontrakt mellom HEAS som selger og TEV som kjøper (Vedlegg 1 til søknaden).

NVE har også mottatt søknad av 14. november 1991 fra Nord-Østerdal Kraftlag angående kjøp av 14 2/3 av HEAS' andel i KVO.

Eierforholdet i KVO blir etter dette følgende:

Trondheim Elektrisitetsverk	48,6 pst.
Sør-Trøndelag Kraftselskap	35,0 pst.
Hedmark Energi A/S	12,0 pst.
Nord-Østerdal Kraftlag	4,4 pst.

Styresammensetningen i KVO er i dag 3 representanter fra hver av partene. Etter overdragelsen av nevnte andel til TEV blir styrepresentasjonen endret til følgende:

Trondheim Elektrisitetsverk	4 repr.
Sør-Trøndelag Kraftselskap	3 repr.
Hedmark Energi A/S	2 repr.

TEV går inn som kjøper etter anvendelse av forkjøpsretten i henhold til § 12 i overenskomsten mellom partene i KVO (vedlagt i søknaden).

KVO innehar fallrettigheter og ervervskonsesjon i Orkla og Granavassdraget. Tillatelse til erverv, regulering og utbygging av Orkla og Grana ble meddelt KVO ved kgl. res. 16. juni 1978. Videreoverdragelsen utløser derfor konsesjonsplikt etter ikl § 2, 3. ledd, nr. 22.

NVE sendte ved brev av 15. november 1991 søknaden ut på høring til fylkesmennene i Sør-Trøndelag og Hedmark.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag uttaler i sitt svarbrev av 22. november 1991 at fylkesmannen ser det som en fordel at TEV øker sin andel i KVO, idet dette øker tilgangen på energi i Sør-Trøndelag. Fylkesmannen anbefaler derfor søknaden.

Fylkesmannen i Hedmark uttaler i sitt brev av 26. november 1991 at fylkesmannen har ingen merknader til søknaden.

NVE ser ingen betenkeligheter ved denne overføringen, da det her kun foretas en intern omfordeling av andelene i KVO. Vi anbefaler derfor at Trondheim Elektrisitetsverk får konsesjon for overdragelse av 45 1/3 pst. av Hedmark Energi A/S' 30 pst. andel i Kraftverkene i Orkla. Konsesjonen bør overdras på uendrede vilkår.

Vedlagt følger i retur et eksemplar av søknaden.»